

Klein bier

Zij zijn heel terecht bezig met het realiseren
of het onderhouden van de beste sportvloer
tegen de beste prijs

De sportwereld is in beroering door het voornemen van de sportbonden om extra kosten voor het keuren van velden door te berekenen. Zo op het oog gaat het om klein bier, peanuts, wisselgeld, maar vertel dat niet aan de gemiddelde sportambtenaar of aannemer, want je krijgt een blik waar je kransslagader acuut van dichtslaat. Is er – gezien die emotionele reactie – wellicht iets anders aan de hand? Zou het niet zo zijn dat de sportpolder, waar overleg en samenwerken de boventoon voerden, nu ineens bruut verstoord wordt door eenzijdig ingrijpen van één partij? Idealiseer dat poldermodel overigens niet; vaak hield dat niet veel meer in dan veel praten en weinig doen. Maar dat is de essentie van polderen.

Als je officiële uitlatingen van de belangenverenigingen over de heffing van de bonden leest, wordt de irritatie netjes verpakt in mooie volzinnen. Spreek je live met dezelfde mensen, sportambtenaren of aannemers, dan laat het taalgebruik weinig aan de verbeelding over: 'arrogant' en 'autoritair' zijn dan veelgebezigde termen. Klaarblijkelijk heeft de sector het idee dat men door powerplay van de hoge heren als kleine kinderen aan de kant wordt gezet. De strekking van het plan van de bonden is heel eenvoudig: 'Je moet gewoon betalen'.

Het grappige is dat, als je in die gesprekken doorvraagt, er misschien nog wel begrip is voor de stap van de bonden. Iedereen begrijpt dat het overeind houden van het Nederlandse systeem van keuringen geld kost en als de traditionele geldbronnen opdrogen, zal men op een andere manier aan geld moeten komen. Het eenzijdige karakter en het gevoel dat discussie pas mogelijk is nadat de regeling geëffectueerd is, zorgen voor de irritatie. Lekker makkelijk: eerst een regeling bij de sector door de strot duwen en daarna roepen dat je democratisch bent.

Hetzelfde lijkt overigens te gebeuren bij het verschijnen *social return on investment*. Ook iets dat door hoge heren in nog hogere kantoren is verzonnen. De sector kan in deze uitgave van Fieldmanager lekker ongenueanceerd zijn mening hierover spuien. Een korte samenvatting in het formaat van een tweet: 'In beginsel is *social return* een prima initiatief, maar niemand schijnt vooraf te hebben verzonnen wat nu echt het effect is. Minder kwaliteit, mensen die even snel weer worden ontslagen als ze worden aangenomen en in sommige gevallen zelfs verdringing van de eigen gespecialiseerde vakkrachten.' Het is maar wat je sociaal noemt... Dit soort regelingen zullen best werkgelegenheid creëren in een tijd en een sector waar vet op de botten van de aannemer zit. Dat vet is inmiddels al ettelijke jaren verdwenen, en toch gooien overheden met het grootste gemak hun ellende over de schutting heen. Bijzonder is ook dat iedereen in dit traject zijn eigen wiel wil uitvinden. Als je zoiets invoert, zorg dan voor enige uniformiteit en afstemming, zodat de sector gelegenheid heeft om met oplossingen te komen. Ik denk overigens dat er geen sportambtenaar of ingenieursbureau is die enig heil verwacht van deze regeling. Zij zijn heel terecht bezig met het realiseren of het onderhouden van de beste sportvloer tegen de beste prijs.

En zo hoort het, zelfs in 2014!

Met vriendelijke groet,

Hein van Iersel
(hoofdredacteur)
hein@nwst.nl

Stuur of twitter dit artikel door!
Scan of ga naar:

www.fieldmanager.nl/artikel.asp?id=17-4671